

שיטה מקובצת מסכת כתובות דף עו עמוד א

על בעל החמור להביא ראיה. שהיה חמורו קיים בשעת משיכת פרה ואף על פי שהספק נולד ברשות חברו כלומר לאחר שנגמרו החליפין ובודאי שצריך לתת להם טעם דהא לבעל החמור מסייע ליה חזקה דגופה שהיה חי קודם לכן ומסייע ליה נמי חזקה דממונא שבעל הפרה בא להוציא פרתו מידו ומסייע נמי כאן נמצאו וכאן היו דלאחר גמר הקנין נולד הספק כשהיו לדין שהיה החמור בכל מקום שהוא ברשות בעל הפרה:

ריטב"א

ויש מפרשים דטעמא דשמואל דכיון דעכשיו בא הריעותא לפנינו ולא ראינו אותו קודם לכן בלא ריעותא ונולד הספק בעיקר משיכת הפרה אם קנתה בדין חליפין אם לאו שיש לנו לומר בזה שהכל כפי שעתו וכעין שאמרו לענין טומאה שכל הטומאות כשעת מציאתן ובמקום מציאתן ודין שכן היו בתחלה כמו שהוא עכשיו והיינו דפרכין ליה ממחט שנמצאו בעובי בית הכסות שעל הטבח להביא ראיה לפי שיש כנגדו חזקה דממונא ואין דנין אותו כשעת מציאתו. הריטב"א ז"ל

ריב"ש

וז"ל ריב"ש ז"ל בחדושו על בעל החמור כו' ואף ע"ג דבעל החמור מוחזק בפרה ואית ליה חזקה דממונא ומסייע ליה נמי חזקה דגופה דאית לן לאוקמי החמור בחזקת שהוא חי ועוד שהספק נולד ברשות בעל הפרה שהרי משעת משיכת הפרה נקנה החמור לבעל הפרה ועתה נולד הספק ואפילו הכי על בעל החמור להביא ראיה. וצ"ע מ"ט. ויש לומר דטעמא משום דאמרינן אוקי ממונא בחזקת מריה קמא והפרה ידועה לבעל הפרה ובעל החמור רוצה להחזיק בה מספק אם כן עליו להביא ראיה. אי נמי טעמא אחרינא משום דנולד הספק בחמור שהוא ודאי ממונו של בעל החמור שמתחלה. היה שלו ועדיין אין ידוע אם הוא לבעל הפרה שעל זה הספק אנו דנין הילכך אין ספק מוציא מידי ודאי ועל בעל החמור להביא ראיה. עד כאן

חידושי הריטב"א מסכת כתובות דף עו עמוד א

ואמרינן הי כלה אילימא כלה בבית אביה. פרש"י ז"ל דקתני האב צריך להביא ראיה וסבירא ליה לשמואל כר' אלעזר דמוקים לה בתרי תנאי, ומאי דתני בבית אביה הוא הדין שנמצאו בבית חמיה, ואפילו הכי קתני רבי יהושע שהאב צריך להביא ראיה ואף על גב דמסייע ליה חזקה דגופה ולא נולד הספק ברשותו ואפילו הכי אינו גובה ממון מספק, הכא נמי אינו מוציא הפרה מרשותו של חברו מן הספק [אף על פי] שהרי כבר נעשית משיכה ע"כ, והוצרך רבינו ז"ל לפרש דשמואל סבר כר' אלעזר דאי לא היכי דמיא דשמואל לכלה בבית אביה דהא התם נולד הספק ברשות האב מה שאין כן בדשמואל, אלא ודאי כדאמרן.